

Consell Nacional 28.03.04

Intervenció de José Montilla

Companys, companyes, amigues i amics, bon dia a tothom.

El Consell Nacional d'avui s'emmarca en l'inici d'una nova etapa política a Catalunya i Espanya que es va començar a fer realitat amb la celebració de les passades eleccions municipals, que ha tingut en la constitució del Govern catalanista i d'esquerres, el Govern del President Maragall, un element cabdal, i que s'ha acabat de confirmar, de forma rotunda, amb la victòria socialista del passat 14 de març.

L'escenari polític i institucional que s'ha dibuixat després de les tres convocatòries electorals obre les portes a un canvi de rumb, a un nou cicle que permetrà als socialistes i a les esquerres governar Catalunya i Espanya per primera vegada des de la dècada dels anys trenta del segle XX, en plena experiència republicana.

Mai l'esquerra catalana i espanyola havien governat alhora Catalunya i Espanya en el marc d'una monarquia parlamentària o constitucional al nostre país.

És un escenari nou, apassionant i il·lusionant, perquè conté elements suficients que fan possible avançar cap a una Catalunya millor, construir una altra Espanya i fer possible el somni d'una Europa federal

Perquè avui és possible iniciar la regeneració que necessita la nostra democràcia; és possible construir l'Espanya plural -que és ni més ni menys que adaptar les nostres institucions a les necessitats i inquietuds de l'Espanya real-; és possible fer compatible el creixement econòmic i la innovació tecnològica amb el benestar social i la preservació del medi ambient; i és possible tornar a ocupar el paper que ens mereixem a Europa i el món, al servei de la pau i del progrés global de la humanitat.

Estem, doncs, en un moment clau per a construir un nou futur. Un futur que fa nou mesos era un desig, una ambició compartida i exigent, un horitzó pel qual treballar. Un horitzó que avui és una realitat.

Però la gestació d'aquest futur que avui és present es va iniciar el 25 de maig del l'any passat.

En les darreres eleccions municipals, la societat espanyola va donar, per primera vegada, mostres de cansament respecte el Govern del PP.

En aquella convocatòria electoral els socialistes catalans vam eixamplar la nostre presència territorial a nous municipis, i vam passar a governar, amb alcaldes i alcaldesses socialistes, més del 70% dels catalans i catalanes.

Van ser uns bons resultats. La dreta catalana i espanyola no van assolir els seus objectius. Però també cal recordar que els resultats van suposar un reforçament de la pluralitat de l'esquerra a molts ajuntaments del nostre país.

A Espanya, aquestes eleccions municipals van ser guanyades també pels socialistes. 160.000 vots van marcar la diferència entre el Partit Socialista i el Partit Popular. I en les eleccions autonòmiques arreu d'Espanya els socialistes vam millorar els resultats de forma general.

Potser l'esquerra va afrontar aquelles eleccions amb un excés d'optimisme respecte als seus resultats. Però el cert és que el projecte de la dreta espanyola va donar els primers símptomes d'esgotament.

La societat catalana i espanyola van començar a mostrar el seu rebuig a una manera autoritària d'entendre la política que feia de la crispació, l'enfrontament i la divisió social i territorial els seus objectius permanents.

Així, a les eleccions al Parlament del passat 16 de novembre els socialistes catalans, encapçalats per Pasqual Maragall, vam revalidar la nostra condició de força més votada, mentre que el PP es va convertir en la quarta força política de Catalunya.

Nosaltres vam guanyar en vots, però no en escons. Per això, vam reconèixer públicament que no havíem assolit plenament els nostres objectius.

Però també us recordo que tampoc vam assolir els resultats que aventuraven les enquestes.

La nostra reacció -la de qualsevol partit seriós i responsable- va ser reconèixer les nostres mancances, analitzar la nova situació política, i prendre decisions per recuperar la iniciativa.

Vam apostar per ser fidels al nostre discurs polític i al mandat que havia sorgit de les urnes. Vam fer realitat el Govern del canvi, el Govern catalanista i d'esquerres del President Maragall que anhelava la majoria del nostre poble.

El passat 14 de març, gairebé un milió sis cents mil catalans i catalanes van confiar en les candidatures socialistes.

Els socialistes catalans hem donat les gràcies –avui ho reiterem- a aquest impressionant dipòsit de suport i confiança.

La jornada del 14 de març va suposar una històrica resposta cívica, moral i democràtica al terror, el patiment i la mort provocada pels atemptats de l'11 de març a Madrid.

Una resposta d'un poble madur que no està disposat a rebre lliçons de ningú sobre com ha d'encarar l'amenaça terrorista perquè, malauradament, en forma part de la nostra realitat contemporània.

El vot majoritari dels ciutadans i ciutadanes va suposar també l'expressió d'un clar desig de canvi que havia donat els seus primers passos a les eleccions municipals, que havia tingut una primera expressió rellevant amb el canvi a Catalunya encapçalat per Pasqual Maragall i que s'havia anat consolidant al llarg de la campanya electoral.

És evident que la gestió que va fer el Govern de la tragèdia de Madrid, plena de mentides i orientada, no a la informació de la ciutadania, sinó als seus interessos electorals, va tenir com a conseqüència una clara resposta ciutadana i un augment de la participació.

Però els que volen restar legitimats esgrimint aquesta raó han de saber que el que fan és enfortir la força electoral, moral i política del triomf socialista del passat 14 de març.

Jo voldria –i crec que la majoria de la ciutadania també ho espera- més capacitat d'autocrítica en un PP que, per tercera vegada consecutiva –incloent les eleccions al Parlament- no ha tingut els resultats que esperava amb la seva política de crispació i confrontació.

Cal reconèixer que durant la nit electoral els portaveus del PP van saber estar a l'alçada de les seves responsabilitats polítiques i institucionals.

Però, cada dia que ens allunya de la jornada electoral s'acumulen nous elements que ens fan témer que alguns dels dirigents del PP han recuperat la vella teoria de la conspiració, tant del gust de la dreta espanyola per a bastir una interpretació històrica que ocultí els seus errors.

Convivim - ho torno a reiterar- amb una dreta que no dubta en manipular i en mentir. I ho repeteixen tantes vegades que al final s'ha acabat creient les seves pròpies mentides.

És precisament aquest tarannà el que ha portat al PP en quatre anys del discurs centrista a la dreta extrema.

I això no és bo. No és positiu per a Catalunya, ni per a Espanya.

La nostra societat necessita un espai ocupat per una dreta moderada, una dreta dialogant, democràtica i moderna que col·labori en la construcció del país des de la lleialtat i el respecte.

Amb les últimes declaracions dels dirigents del Partido Popular -i amb les primeres decisions de Rajoy sobre els futurs equips dirigents del PP-, aquesta dreta ha quedat molt diluïda en el panorama polític espanyol.

El PP continua pensant que els ciutadans i ciutadanes d'aquest país són unes titelles.

Doncs s'equivoquen. La societat espanyola és una societat madura. És una societat que se sent lliure en el pensament i que reclama la seva llibertat d'expressió.

Durant la setmana prèvia a les eleccions, el govern, en lloc de governar, en lloc de posar-se al capdavant del dolor i de la ràbia de la gent, de posar-se al capdavant dels demòcrates, va optar per utilitzar l'atemptat en benefici electoral.

La resposta a les urnes va ser prou clara: els ciutadans i ciutadanes van dir prou. I van donar el seu recolzament a l'opció política que podia fer possible un canvi a la vida política espanyola.

La ciutadania del nostre país el passat dia 14 va dir prou a la crispació, prou a l'enfrontament sistemàtic contra tot aquell que no pensa com el poder establert, prou a la manipulació informativa, prou de mentides, prou de menyspreu i prou d'intolerància.

Va ser un prou potent expressat amb maduresa i convicció en una situació especialment difícil. Però va ser també el final d'un llarg camí protagonitzat per la majoria del nostre poble al llarg del darrer any.

Va ser una resposta serena i calmada que no ha tingut res a veure amb la por pels atemptats, amb la por a Al-Qaeda, sinó amb el rebuig a la política internacional d'Aznar, a la prepotència i a la manipulació informativa al servei del poder.

Els socialistes catalans dèiem en la nostra campanya: "si tu vols, derrotarem el PP". I els ciutadans i ciutadanes així ho han volgut.

Hem de ser conscients, companys i companyes, que hem tingut un ampli suport per fer les coses d'una altra manera.

Hem tingut un vot exigent que ens demana estar a l'alçada dels nostres compromisos i de les esperances de la gent.

La majoria del nostre poble ens ha votat perquè ha vist en nosaltres l'opció seriosa i responsable per liderar una regeneració i un canvi substancial en la vida política espanyola.

I ho farem. No defraudarem els ciutadans i ciutadanes que ens van donar el seu recolzament. No serà un objectiu fàcil d'assolir perquè les expectatives de la gent són altes.

No ho serà perquè el PP segueix tenint un ampli recolzament social i electoral i en aquests anys de govern han lligat tot un seguit d'aliances que no seran neutrals, sinó més bé bel·ligerants, contra el nou govern socialista.

Però, posarem tot el millor de nosaltres mateixos, tot allò que estigui a la nostre mà per impulsar la regeneració democràtica, impregnant les institucions de la pluralitat que es viu al carrer; per desenvolupar, ara sí, l'Espanya plural; per governar a favor de la gent; per desenvolupar un projecte que complementi progrés econòmic i justícia social; per recobrar una política exterior autònoma, compromesa amb Europa i amb unes relacions internacionals fonamentades en la multilateralitat.

Aquest és el projecte que tirarà endavant el nou govern de Rodríguez Zapatero.

Tenim una oportunitat històrica de fer les coses d'una altra manera. Tenim ara un govern de la Generalitat presidit per un socialista, per Pasqual Maragall, i tindrem en breu un govern socialista a Espanya presidit per Rodríguez Zapatero.

Tenim, per tant, la possibilitat de construir un nou futur basat en el diàleg, la comprensió i el treball compartit.

Un diàleg que hem de començar a casa nostra.

Volem una Catalunya implicada en el futur d'Espanya, d'una Espanya plural i diversa.

Volem una Catalunya pròspera que continuï sent motor econòmic d'Espanya i d'Europa.

Volem una Catalunya amb més veu a Europa per decidir en tot allò que ens afecta.

Volem una Catalunya del benestar on el progrés econòmic tingui com a conseqüència directa el progrés social.

Per això, els socialistes catalans apostem per un nou Estatut de Catalunya que tingui el recolzament més ampli al Parlament.

Un ampli recolzament que desitjaria que fos un recolzament de totes les forces polítiques presents a la cambra catalana.

En la nova etapa que s'obre després de les eleccions tots som importants. Calen canvis en profunditat, i per fer-los, cal enraonar, cal consens, cal respecte a la diferència, cal diàleg seré i constructiu.

Però, per tirar endavant això, cal tenir voluntat política. I ara per ara, el PP de Rajoy, Zaplana i Acebes no té aquesta voluntat. I ho torno a dir, que no existeixi aquesta voluntat no és bo per a la societat espanyola ni per a la societat catalana.

Els socialistes catalans farem el que calgui, el que estigui al nostre abast, per aconseguir aquest consens. I estic, segur, que comptarem amb la complicitat del nou Govern de Rodríguez Zapatero, que és també el nostre Govern.

Companys, companyes, després de nou mesos i tres convocatòries electorals, l'escenari polític és ben diferent. Ara cal treballar per estar a l'alçada de les nostres responsabilitats.

Unes responsabilitats que, cal recordar, no es sustenten en majories absolutes, sinó –en la majoria dels casos- en acords plurals de govern o –en la política espanyola- en un govern que necessitarà definir diferents suports parlamentaris.

Per això estic convençut que aquest nou escenari on governem la majoria dels catalans i catalanes en els ajuntaments, governem Catalunya i governarem Espanya, no ens enlluernarà.

Els socialistes sabrem desenvolupar, i desenvoluparem, les nostres responsabilitats amb prudència i paciència. Ho farem amb un tarannà ple d'humilitat, escoltant la veu de la gent. Ho farem amb dedicació, treball i esforç, personal i col·lectiu.

Tenim, a més, reptes immediats –més enllà de les responsabilitats institucionals- que ens obliguen a utilitzar totes les energies del socialisme català.

En primer lloc, les eleccions europees que tindran lloc el proper 13 de juny.

Aquest any 2004 serà un any decisiu per a la Unió Europea.

Estem a punt de donar la benvinguda a deu nous Estats membres que s'adheriran al propòsit comunitari, i amb un projecte de Constitució sobre la taula, al qual el canvi de Govern a Espanya donarà un impuls decisiu.

L'ampliació de la Unió Europea significarà la reunificació d'Europa i la superació de les divisions derivades de les guerres del segle XX.

Els socialistes sempre hem donat suport a l'ampliació, perquè una Europa ampliada enfortirà els fonaments per la pau al continent, servirà per consolidar i impulsar encara més el projecte comunitari, i ens permetrà trobar solucions supranacionals per a les qüestions que no poden ser resoltes a nivell estatal.

Per això creiem que Catalunya i Espanya han d'oferir tota la seva disposició per tal que la Unió Europea afronti amb èxit l'ampliació més decisiva de la nostra història.

El Govern europeista a Espanya que Europa necessitava està apunt de ser una realitat.

Ara, el repte que tenim plantejat és –a través d'una victòria clara el proper 13 de juny a Catalunya, Espanya i arreu d'Europa-, donar un pas endavant en l'Europa federal que necessitem per a construir un futur de progrés, cohesió social, sostenibilitat, i pau per al conjunt de la humanitat.

El govern del PP havia contribuït a la fractura i debilitament de la Unió.

El nou Govern, a més de recuperar l'esperit constructiu de les negociacions comunitàries, impulsarà el procés de reforma i enfortiment de la Unió.

Europa és, per a nosaltres, quelcom més que una zona de lliure canvi. És una Unió política que aglutina els valors del conjunt de ciutadanes i ciutadans europeus.

Per garantir el futur d'una Europa política i social, la Unió ha d'acompanyar la necessària i convenient integració econòmica amb més governació política.

Ha de dotar-se dels recursos necessaris per esdevenir un agent actiu en la governança pacífica de la globalitat que, juntament amb d'altres actors internacionals, assumeixi les seves responsabilitats en el món.

El proper 13 de juny els socialistes ens presentarem davant la ciutadania amb el compromís d'avançar cap una Europa al servei del benestar i dels objectius comuns dels seus ciutadans, que s'expressi amb veu pròpia, autònoma i compromesa amb la pau, el progrés econòmic i social, la igualtat i el respecte dels drets humans.

L'alt nivell del nostre comprimís europeu -enfront la política exterior de la dreta espanyola, profundament antieuropea-, el concretarem durant les properes setmanes en el terreny programàtic, a través de l'elecció dels nostres candidats i candidates i fent efectiva la mobilització electoral del conjunt del partit.

Les eleccions del passat 14 de març van demostrar que avui les qüestions internacionals són, alhora, les més nacionals.

Les del proper 13 de juny, ho tornaran a demostrar perquè el projecte europeu és, avui, l'espai on es juga bona part del nostre futur com a societat.

El nostre primer repte és guanyar les eleccions europees a Catalunya i contribuir a fer realitat un tomb progressista federalista i europeista al Continent.

El segon passa per posar fil a l'agulla a l'anàlisi post- electoral que vam decidir ajornar per a afrontar les noves conteses electorals, al debat polític sobre la situació que viu avui el nostre país, i a la reflexió entorn els grans eixos que han d'emmarcar l'actuació dels socialistes catalans durant els propers anys.

En definitiva, passa per iniciar els treballs del desè Congrés del partit que la Comissió Executiva proposa al Consell Nacional que es celebri els dies 23, 24 i 25 de juliol.

Avui els i les socialistes som el puntal del Govern de la Generalitat format per tres forces d'esquerres i catalanistes.

El Govern del President Maragall és una suma de cultures polítiques diverses, unides entorn un programa ambiciós i una clara voluntat de generar noves aliances i complicitats amb el conjunt de la societat catalana.

Per als socialistes catalans l'èxit del nou Govern de Catalunya constitueix la nostra prioritat bàsica per als propers anys.

Avui l'autogovern català té plantejada la possibilitat de fer un salt qualitatiu substancial, d'aprofundir no tan sols en una major autonomia financera i competencial sinó de situar-se en l'avançada dels canvis institucionals i polítics a Espanya.

Els socialistes catalans van demanar durant la campanya electoral una nova aliança entre l'Espanya progressista i Catalunya.

Avui, aquesta aliança s'ha renovat i és més forta que mai. Catalunya tindrà en el nou govern espanyol un amic, amb el que podrà treballar colze a colze.

Per això, els socialistes catalans tenim la responsabilitat de ser la clau de volta de la construcció de l'Espanya plural.

Aquest projecte l'hem sabut expressar millor que ningú, però també amb la maduresa suficient per convertir-lo en realitat.

Ens trobem, companys i companyes, davant un moment històric que ens obliga a combinar ambició i responsabilitat.

A Catalunya, des de les eleccions generals de 1996, el PSC ha estat successivament el partit més votat en totes i cadascuna de les convocatòries electorals: locals, autonòmiques, generals i europees.

Som la primera força política del país.

La composició social del PSC ha estat des de la seva fundació molt plural i diversa, resultat d'un llarg procés d'unitat que aplega avui un ampli ventall d'accents i tradicions.

El nostre partit ofereix avui la imatge més clara i completa d'allò que Catalunya és i vol ser.

Però en el món canviant que ens ha tocat viure la passivitat acomodaticia, encara que sigui en una situació globalment positiva, acaba esdevenint, inevitablement, un retrocés.

Des del novè Congrés hem progressat significativament. Avui la nostra implantació és més homogènia arreu del país. Però som encara lluny d'assolir algunes de les fites qualitatives i quantitatives que ens marcàvem aleshores.

Per això, la política d'obertura, d'ampliació i enfortiment del nostre projecte polític i de la nostra organització haurà de continuar sent un objectiu prioritari del partit.

No ens podem conformar a ser tan sols la primera força electoral del país. Hem d'aspirar a oferir un projecte i un espai polític posat al dia, socialment innovador, i atractiu per a les noves generacions i els sectors socials emergents.

Hem d'aspirar a ser alhora una força tranquil·la i madura, però també un partit dinàmic i a l'avançada dels canvis socials i culturals.

I això només serà possible si construïm un partit capaç d'integrar, mitjançant la seva pluralitat i una formes de fer i actuar radicalment democràtiques, nous valors de progrés i de transformació social.

En aquest sentit, hem de continuar desenvolupant el procés de renovació que ja vam iniciar en els congressos anteriors a partir del desplegament de dues idees centrals: concreció pràctica de la democràcia participativa al si del partit i obertura plural cap al conjunt de la societat.

En aquests moments tan especials, on el PSC té tanta responsabilitat com a força de govern, és imprescindible, companys i companyes, accentuar el caràcter autònom, obert i participatiu del projecte socialista.

I aquesta dimensió únicament la podrem desenvolupar en plenitud si impulsem el rol del partit com a motor del debat cívic i de creació i renovació de la cultura política al si de la nostra societat.

En definitiva, companys i companyes, els socialistes catalans tenim el mandat del poble de governar el present, però tenim, alhora, l'obligació i el compromís polític de dissenyar el futur.

I aquests dos grans objectius: govern del present i disseny del futur els hem de portar a terme durant els propers anys, des de la fidelitat a les nostres arrels, des de la coherència amb els nostres valors, i des de la proximitat a la gent que representem, a la gent que confia en nosaltres.

Gràcies.